

Roda, Lluís (ed.), *Sexduïts. Llibret de la Falla Sagrada Família-Corea. Any 2014*. Gandia, Associació Cultural Falla Sagrada Família - Corea, 2014.

Un any més, el llibret de la falla Sagrada Família - Corea va ser el 2014 un projecte agosarat i ambiciós. Pel tema, per la quantitat i la qualitat dels col·laboradors literaris, i pel disseny gràfic, el diàleg entre els textos i les fotografies. El resultat, una vegada més, és espectacular.

No ens cansarem de repetir com de saludable resulta per a la nostra festa, però també per a la nostra societat i la nostra cultura, trobar noms com Núria Cadenes, Marc Granell, Susanna Lliberós, Vinyet Panyella, Begonya Pozo o Isabel Robles, per citar només algun dels cinquanta-dos escriptors i escriptores aplegats, en una publicació fallera. Mai es destacarà prou la tasca de sutura entre camps culturals que ha fet la falla Sagrada Família - Corea als seus llibrets, que es pot trobar també a altres projectes de falles veïnes, fonamentalment de La Safor i La Ribera. Llegir i fullejar els llibrets de Corea ens fan sentir el que podria ser el nostre País, fantasejar com a actual una cultura possible, sense escissions artificials, sense autoodi, antiintel·lectualisme, post-blaverisme ni, a l'altra banda, neoclassisme cool.

Els textos, com promet Lluís Roda a la seua presentació, tenen una qualitat literària i lingüística remarcable, i una "diversitat d'estils i d'enfocaments que enriqueix el conjunt". Oer això n'és difícil destacar algú. Jo, personalment em quede amb la fantasia paraigüera de Francesc Bononad, amb l'espurna certera de Marc Granell, el somni ferroviari de Joan Josep Gregori i Berenguer, la pardalà de Sant Josep (Josep Lozano dixit), i el cerimonial de falles de Vinyet Panyella, però segur que qualsevol lector haurà trobat en aquest ventall d'estils i sensibilitats algun text en prosa o vers que li agrade especialment o li interpele joganer o provocador. I el mateix es pot dir de les fotografies, que aconsegueixen tota una representació del cos en la seua materialitat. M'agrada especialment la fotografia dels dos Dionisos, grassonets com cal, amb llorer, raïm i dona escanciadora, que desvela la carn per davall de l'icona. Però el mateix es podria dir de qualsevol altra fotografia del recull. Cossos reals, marques d'allò real, que encarnen -i no- els fantasmes del disseny. Extraordinària i intel·ligent reflexió sobre la representació del cos, el seu espessor de signe, a la cultura occidental.

A banda, el llibret inclou altres elements molt interessants, com ara la publicació d'alguns textos inèdit de Joan Climent, il·lustrats per Rafael Asins Chilet. Un altra vegada, el diàleg amb les imatges enriqueix els poemes. I, per supost, els contes

guanyadors del XVé Concurs de Narrativa Infantil i Juvenil, que sempre és una de les meues parts preferides del llibret. Per cert, que en un dels textos, el guanyador de la Categoria A, es pot llegir: "Quan va ser major estudià Belles Arts a la Universitat de València per a poder treballar en allò que realment li agradava", que era, ves per on, artista faller. Un xiquet pensa que estudiar Belles Arts és necessari per ser artista faller... Definitivament, els temps estan canviant. I de vegades per a bé.

Per altra banda i com en altres ocasions, crec que es tira a faltar una major vinculació del projecte literari del llibret amb el monument faller, i, per tant, amb la seua explicació i relació. És el que el separa d'una vertadera monografia, i, a més, crec que té com a efecte indesitjat el recuperar l'escissió que es preten suturar. És a dir, dona la sensació que, encara que es vincula l'univers literari, el camp cultural de la literatura "alta" -diguem-ho així per entendre'ns-, a la festa de les falles, ho fa escenificant al llibret la seua república independent, la seua bombolla lletraferida sense contacte amb la resta. I és una llàstima. Falta un passet en eixe sentit, per construir un continu, un tot diferenciats però comunicable, en lloc d'un "producte dissemblant, espars", que és com programàticament es defineix el llibret a l'editorial.

Jesús Peris i Llorca